PROJEKT STATUTU ZWIĄZKU EKONOMICZNEGO OKRĘGU... POLICJI PAŃSTWOWEJ.

Stowarzyszenie z ograniczoną poręką.

(Ciąg dalszy).

Prawo głosowania mają członkowie, którzy wpłacili wpisowe, udział i podpisali deklarację przystąpienia do związku. Bez względu na ilość posiadanych udziałów (par. 11 i 28a st.) każdy członek ma prawo do jednego głosu—z zastrzeżeniem dla delegatów par. ..... objętym. Przez pełnomocników zastąpić się nie można.

Par. 36. Zwyczajne walne zgromadzenie odbywa się po upływie roku administracyjnego, najpóźniej w cztery miesiące po skończeniu tego roku. Zgromadzenie takie zwołuje dyrekcja przynajmniej na 14 dni przed terminem zgromadzenia. Zwołanie ogłasza się z podaniem porządku dziennego sprawozdań i obrad oraz wniosków, które członkowie lub delegaci zgłosili na dwa tygodnie przed walnem zgromadzeniem.

Par. 37. Nadzwyczajne walne zgromadzenie zwołuje rada nadzorcza lub dyrekcja, a to na żądanie pisemne delegatów, najmniej dziesięciu z miejscowych kół.

Par. 38. Walnemu zgromadzeniu zwyczajnemu lub nadzwyczajnemu przewodniczy prezes rady nadzorczej albo jego zastępca. Na żądanie członków, większością głosów może być wybraną na przewodniczącego inna osoba z grona obecnych. Prezes powołuje do pomocy sekretarza i 3 skrutatorów.

Par. 39. Do zakresu działania walnego zgromadzenia należy:

a) przyjęcie do wiadomości sprawozdania dyrekcji z zamknięcia rachunków i bilansu za rok administracyjny,
b) na wniosek komisji rewizyjnej udzielenie radzie nadzorczej i dyrekcji absolutorjum z rachunków i z czynności za rok administracyjny,
c) na wniosek rady nadzorczej rozdział zysków lub pokrycie strat,
d) wybór prezesa i sześciu członków rady nadzorczej,
e) zatwierdzenie dyrekcji, wybranej przez radę nadzorczą,
f) zgłoszenie wniosków członków i delegatów,
g) zmiana statutu,
h) wybór 3 członków rewizyjnej komisji, której zadaniem jest zbadać sprawozdanie i bilans doroczny i zdać sprawę na walnem zgromadzeniu z wnioskiem na udzielone radzie nadzorczej i dyrekcji absolutorjum i uchwalenie rozwiązania i likwidacji Stowarzyszenia.

Par. 40. Uchwały walnego zgromadzenia zapadają bezwzględnie większością głosów obecnych. W razie równości głosów—rozstrzyga głos przewodniczącego.

Par. 41. Uchwały co do zmiany statutu i likwidacji Stowarzyszenia zapadają większością $^2/_3$ głosów.

Par. 42. Walne zgromadzenie jest ważne, jeżeli zostało zwołane w czasie par. 36 i 46 statutu przewidzianym i jeżeli jest reprezentowane przynajmniej przez $^1/_4$ miejscowych kół. W przeciwnym wypadku i w braku potrzebnej liczby reprezentantów, zostanie zwołane w ciągu dni 25 ponowne zebranie, na którem każda liczby członków i delegatów wystarcza dla ważności zgromadzenia. Protokuł walnego zgromadzenia podpisuje przewodniczący i sekretarz.

Rada nadzorcza.

Par. 43. Rada nadzorcza składa się z prezesa i z sześciu członków, wybranych przez walne zgromadzenie na rok administracyjny. Wybór prezesa następuje na propozycję komendy policji państwowej. Prezes powołuje swego zastępcę oraz sekretarza z grona sześciu osób, wybranych przez walne zgromadzenie.

Par. 44. Radę nadzorczą zwołuje prezes na wniosek dyrekcji, od siebie, lub na żądanie członków rady nadzorczej.

Uchwały zapadają zwykle większością głosów.

Do ważności uchwały potrzeba obecności prezesa lub jego zastępcy i najmniej dwuch członków.

Z posiedzeń spisuje się protokuł, który podpisują prezes i sekretarz.

Par. 45. Do zakresu rady nadzorczej należy:

a) wybór dyrekcji w której dyrektor przewodniczący musi być osobą posiadającą fachowe wiadomości handlowo-przemysłowe. Dyrektor naczelny musi być handlowcem i dyrektor kontroler znawcą buchalteryjnym;
b) wybór dwuch zastępców dyrektora; wybór dyrektora i jego dwuch zastępców zatwierdza walne zgromadzenie;
c) zawieranie umowy służbowej z członkami dyrekcji i normowanie wysokości ich płac;
d) na wniosek dyrekcji przyjmowanie stałych urzędników i wyznaczenie im płac;
e) zawieszanie dyrekcji i urzędników stałych w ich urzędowaniu i wybieranie pełnomocników do prowadzenia dochodzeń i procesów przeciw dyrekcji;
f) upoważnienie dyrekcji do zawierania wszelkich umów dłuższych nad trzy lata;
g) rozstrzyganie spraw odnoszących się do człontów, na rzekomo niewłaściwą uchwałę dyrekcji tak w sprawie przyjęcia do stowarzyszenia jak i w sprawach innych;
h) ogólny nadzór nad czynnościami dyrekcji, rachunkowości i kasy;
i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdania dyrekcji z roku administracyjnego i z bilansu, badanie — przyjęcie, i stwierdzenie protokularne porządku w tych czynnościach i w tych sprawach. Na tej podstawie przedkładanie walnemu zgromadzeniu bilansu z wnioskiem rozdziału zysku i pokrycia strat.

Par. 46. Rada nadzorcza jest organem zastępczym walnego zgromadzenia i w jego imieniu głównym czynnikiem zarządu.

Jako taka przez swoich kompetentnych członków, prócz prezesa, jego zastępcy i sekretarza stanowi organ kontrolujący związku ekonomicznego miejscowego i zamiejscowego za swoje czynności płatnego.

Par. 47. Prezes, lub jego zastępca deleguje członków rady nadzorczej do czynności kontrolowania w hurtowniach, składach i w sklepach związku. Wydelegowani członkowie rady nadzorczej z wyniku kontroli spisują dokładny protokuł, przedkładają go sekretarzowi do wpisania do ksiąg kontroli — i przedkładają na najbliższym posiedzeniu rady nadzorczej.

Par. 48. Prezes, jego zastępca i sekretarz uchwalają dla członków rady nadzorczej, jako organ kontrolujący, wynagrodzenie za ich czynności.

Par. 49. Na posiadzeniach rady nadzorczej bywają członkowie dyrekcji z głosem sprawozdawczym i doradczym.

Dyrekcja.

Par. 50. Dyrekcja składa się z trzech członków i z dwóch zastępców, wybranych z grona członków Stowarzyszenia większością głosów przez radę nadzorczą, a zatwierdzonych przez walne zgromadzenie. Wybór następuje na lat trzy. Za legitymacje służy dyrekcji protokuł rady nadzorczej i walnego zgromadzenia.

(D. c. n.).

Z TYGODNIA.

Nietylko orężem...

Zerwanie rokowań pokojowych polsko-litewskich wskazuje jak trudną jest do uregulowania sprawa granic wschodnich Rzeczypospolitej. Wszędzie na całym świecie ludność pogranicznа miesza się z sobą i tworzy terytorja sporne etnograficznie. Nigdzie jednak prawdopodobnie zjawisko to nie występuje tak jaskrawie, nigdzie nie nastręcza tylu zagadnień, jak w danej chwili na kresach naszego kraju.

Dzieje się to tak nietylko z przyczyny naturalnej jaką jest dyfuzja ludów w granicznych punktach stycznych, ale jeszcze i z przyczyn historycznych, do których należy znana tolerancja Polski przedrozbiorowej, jej unja z Litwą, wspólność państwowa z Ukrainą i t.d. Wreszcie wchodzą tu w grę intrygi polityczne naszych sąsiadów, głównie Niemców i walka mocarstw europejskich o wpływy terytorjalne.

W jaki sposób zostanie rozstrzygniętą kwestja litewska, czy przez Ligę Narodów, czy też mieczem i zręcznością dyplomacji polskiej, przesądzać na razie nie można. Daleko smutniejszem jest to, że wślad za kwestją litewską, powstanie kwestja ukraińska, a właściwie przyjdzie znów na porządek dzienny i kto wie czy nie w daleko ostrzejszej formie niż zatarg z Litwą.

Na Ukrainie istnieje już kilka rządów:, a więc: rząd Petlury, cieszący się największą powagą wśród ludności, dalej rząd sowiecki Raczkowskiego, władający obecnie największą częścią Ukrainy, wreszcie kilka pomniejszych „rządów" dążących do zupełnej niepodległości Ukrainy, bodaj do jej zjednoczenia wraz z Lwowem, chociażby pod władzą sowietów, po to, aby następnie dobijać się niepodległości.

Jeżeli w kwestji litewskiej, oprócz wpływu sowietów główną rolę odgrywają Niemcy, to na południu nie są bez grzechu w stosunku do nas Czesi.

Wiadomo już dziś, że na terytorjum czeskiem znalazły przytułek nietyiko „rządy" mianujące się ukraińskimi, lecz i tworzy się tam wojsko ukraińskie, jedynie i głównie przeciwko Polsce.

Wspomniane „rządy" w chwili niepowodzeń naszych w lipcu i sierpniu jęły podnosić głowę bardzo zaczepnie, a wyrazem tego było wtargnięcie na Ukrainę band zbrojnych, rozbitych następnie przez Pawlenkę.

Gdyby Polska nie była okazała się skłonną do czynnego poparcia Petlury, byłby on zwrócił się o pomoc do Rumunji, którą sposób rozwiązania sprawy ukraińskiej obchodzi może mniej niż Polskę, lecz obchodzi bardzo, lub też do Czech, które fakt ten wyzyskałyby o ile tylko można na niekorzyść Polski.

Porzucenie sprawy ukraińskiaj na pastwę losów, byłoby błędem niedodarowania. Błędem, który mściłby sie na Polsce wieki całe. Wystąpienie czynne pokrzyżowało daleko idące plany „rządów" ukraińskich istniejących w Austrji i Czechach i popsuło całą robotę wrogich nam partji ukraińskich w Paryżu. Stwierdziło ono, że bez jej zgody sprawa rozwikłaną być nie może.

Wyprawa na Kijów, w zestawieniu faktów była więc tylko obroną Lwowa i Drohobycza i jako taką traktować ją należy.

Miejmy nadzieję, że rząd polski, który w wielu wypadkach, pomimo niesłychanej trudności, umiał zapobiedz bardzo poważnym następstwom i nie szukał z tego powodu taniego uznania, poprzestając na zadowoleniu, jakie daje poczucie spełnionego obowiązku, potrafi i sprawę ukraińską wyprowadzić na czyste wody. W każdym razie zanim to nastąpi wody tej upłynie jeszcze dużo.

Na razie, rzeczą wszystkich warstw społecznych jest dopomódz mu ze wszystkich sił. Bardzo dużą pomoc okazać tu mogą wszyscy urzędnicy a zwłaszcza policja, urzędująca na kresach ukraińskich.

Od niej w pierwszem rzędzie zależy łagodzenie zaostrzonych stosunków ludnościowych przez taktowne i umiejętne postępowanie z ludnością ukraińską, zamieszkałą na terytorjach uznanych już za polskie. Pierwszym czynnikiem w tym wypadku powinno być poczucie sprawiedliwości w stosunku do ukraińców, poszanowanie ich zwyczajów, języka i dążności kulturalnych. Należy tak urzędować, aby ludność sama pojęła, jakiem dobrodziejstwem są rządy kulturalne i sprawiedliwe. Tą drogą można zdobywać kraje tak dobrze jak i orężem.

T. Modrzejewski.